

ἀγιακάρης ἐπίθ. Πελοπν. (Λάστ.) Οὐδ. ἀγιακάριχο Πελοπν. (Δημητσάν. Λάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ οὐσ. κάρα.

Ὁ προσποιούμενος ὅτι εἶναι ἅγιος, ὁ ὑποκριτής: *Εἶναι ἀγιακάρης* Λάστ. || Φρ. *Κάνει τ' ἀγιακάριχο* (ἐπὶ τοῦ ψευδευλαβοῦς καὶ ὑποκριτοῦ) Δημητσάν. Λάστ. Συνών. φρ. *εἶναι ἀγίουκάρα, κάνει τὸ θεοφοβοῦμένο, κάνει τὸν ὅσιο Νούφριο.*

ἀγίακας ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.) ἄγιακας Πελοπν. (Μάν.)

Μεγεθ. τοῦ ἐπιθ. ἄγιος.

1) Ὁ λίαν ἀγαθός, ἀγιώτατος. 2) Ὁ λίαν ἐξησθενημένος ἐκ νηστείας ἢ ἀσθενείας.

ἀγιά - Κατερίνα ἢ, σύνηθ. *αἶα - Κατερίνα* Πόντ. (Τραπ.) *ἀγιά - Κατιρίν* Λέσβ. κ. ἄ. *αἶ - Κατερίνα* Θράκ. Καππ. (Ἀραβάν.) *αἶ - Κατέρνα* Μεγίστ. *ἀε - Κατερεῖ* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἀγία* καὶ τοῦ ὄν. *Κατερίνα*. Τὸ *αἶ - ἀε -* κατ' ἀναλογ. τοῦ ἄρσ.

Ἡ ἁγία Αἰκατερίνα ἐορταζομένη τὴν 25ην Νοεμβρίου ἐνθ' ἄν.: Γνωμ. *Ἡ ἀγιά - Κατερίνα δανεῖται τὸ νερό* (τόσον ὠφέλιμος εἶναι ἡ βροχὴ κατὰ τὰ τέλη Νοεμβρίου, ὥστε ἡ ἁγία Αἰκατερίνα, ἂν ὁ καιρὸς δὲν εἶναι βροχερός, ὑποτίθεται ὅτι θέλει νὰ δανεισθῇ ἀπὸ ἄλλον ἅγιον τὸ νερὸν διὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους βρέχουσα τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς αὐτῆς) Πελοπν. (Γορτυν.)

ἀγιάκι τό, Σῦρ. (Ἑρμούπ.) ἀγιάτσι Σῦρ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. ἄγιος.

Μικρὰ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου ἢ ἀγίου: *Μοῦ δῶσε ὁ παππᾶς ἓν' ἀγιάτσι.* Συνών. *ἀγίου λλάκι, ἀγιοῦ λλί.*

ἀγιά - Κυριακή ἢ, σύνηθ. *ἀγία - Κερεκή* Πόντ. (Κερασ.) *αἶα - Κερεκή* Πόντ. (Τραπ.) *ἀε - Κερεκή* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἀγία* καὶ τοῦ ὄν. *Κυριακή*.

Ἡ ἁγία Κυριακή, τῆς ὁποίας ἡ μνήμη τελεῖται τὴν 7ην Ἰουλίου: Φρ. *Τῆς ἀγίας Κερεκῆς τ' ἄψιμον* (ἄψιμον=πῦρ. Ἐπὶ παιδὸς λίαν ζωηροῦ. Ἡ φρ. ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς παραδ. ὅτι ἀστραπὴ ἐξ οὐρανοῦ κατελθοῦσα δι' εὐχῶν τῆς ἀγίας Κυριακῆς, ὡς λέγεται ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ της, κατέκαυσε τὸν τύραννον καὶ βασανιστὴν της Ἰλαριανόν) Κερασ. *Τ' ἀε - Κερεκῆς τ' ἄψιμον* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Χαλδ. Ἡ λ. πολλαχ. καὶ ὡς τοπων.

Ἀγιακυριακίτης ὁ, ἀμάρτ. *Ἀικεριακίτης* Α.Ρουμ. (Σωζόπολ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἀγιά - Κυριακή*.

Ὁ μὴν Ἰούλιος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 7ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἐορτὴν τῆς ἀγίας Κυριακῆς).

ἀγιάλευτος ἐπίθ. ΑΜωραϊτίδ. Διηγ. 3,114.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **γιάλευτος* <*γιά - λεύω*.

Ἀναλίετος, ἐπὶ τόπου ἐνθα δὲν ἔγινεν ἀλιεία. «Ἐνεκα τοῦ χειμῶνος ἀπὸ ἡμερῶν δὲν ἐπεσκέφθησαν, φαίνεται, ἀλιεῖς τὴν νησίδα καὶ οἱ βράχοι της ἦσαν ὑπερπληρωμένοι, ἀγιάλευτοι».

ἀγιά - Λιβυά ἢ, Σῦρ. (Ἑρμούπ.) *ἀγιά - Λουβυά* Σῦρ. (Ἑρμούπ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἀγία* καὶ τοῦ ὄν. *Λιβυά*.

Ἡ ἁγία Λιβυά ἐορταζομένη τὴν 25ην Ἰουνίου: Φρ. *Σοῦ εἶν' αὐτὴ μὲν ἀγιά - Λουβυά!* (εἰρων. ἐπὶ γυναικὸς θρησκολήπτου ἢ ψευδευλαβοῦς καὶ ὑποκριτῆς). Συνών. φρ. *κάνει τὴν ἀγία, κάνει τὴν Παρθένα.* Πβ. *ἀγιά - Παρθένος.*

ἀγιάλοπας ὁ, Πάρ. *ἀγιάλ' πας* Πάρ. Σῦρ. *ἀγέλο - πας* Χίος *ἀγέλουπας* Χίος *ἀγούλουπας* Σῦρ. *ἀγούλ' πας* Σῦρ. *ἀγούλουπος* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἄγούλουπας* Μέγαρ. *ἀγιάλα* ἢ, Τήν. *ἀγούλουπο* τό, Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀγιά - λουπου* Καλαβρ. *ἀγέλιπο* Καλαβρ. *ἀγιάπουλου* Καλαβρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *αἰγίλωψ*.

Εἶδη βρόμης (avena) καὶ ἰδίᾳ ἡ *ἀγριόβρομη* ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ. *Τὸν ἐδελέτσαί με τὸν ἀγούλουπο* (τὸν ἐμάγευσαν κτλ. Ἐπὶ τοῦ δυσκόλως ἐκτελοῦντος τὰς ὑποχρεώσεις του. Ἡ μεταφ. ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ ἔσμου τῶν μελισσῶν διὰ δεσμίδος βρόμης) Μπόβ. [**]

ἀγιά - Μαρίνα ἢ, σύνηθ. *ἀγία - Μαρίνα* Πελοπν. (Πύργ.) Χίος κ. ἄ. *αἶ - Μαρίνα* Καππ. (Ἀνακ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) κ. ἄ. *ἀε - Μαρίνα* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἀγία* καὶ τοῦ ὄν. *Μαρίνα*.

1) Ἡ ἁγία Μαρίνα, τῆς ὁποίας ἡ μνήμη τελεῖται τὴν 17ην Ἰουλίου κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Γνωμ.

Ὁ Προκόπις κόφτ' ἀγούρια, | ἡ ἀγιά - Μαρίνα σῦκα
κι ὁ αἶ - Λιάς τὰ σταφυλάκια | μέσ' ὅς τὰ βεργοπανεράκια

(τοῦ ἀγίου Προκοπίου, 8ην Ἰουλίου, ὠριμάζουν οἱ σικυοί, τῆς ἀγίας Μαρίνης τὰ σῦκα, τοῦ δὲ προφήτου Ἡλία, 20ην Ἰουλίου, εἶναι ὥριμα ἀρκετὰ σταφύλια, ὥστε νὰ πληρωθοῦν δι' αὐτῶν μικρὰ καλάθια) Μεσολόγγ. *Τῆς ἀγιά - Μαρίνας σῦκο καὶ τοῦ αἶ - Λιὸς σταφύλι* (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Πελοπν. (Μάν.) Ἡ λ. πολλαχ. καὶ ὡς τοπων. 2) Ὁ μὴν Ἰούλιος (ὀνομασθεῖς οὕτω ἔνεκα τῆς ἐπισημότητος τῆς κατ' αὐτὸν τελουμένης ἐορτῆς τῆς ἀγίας) Καππ. (Ἀνακ.) Πελοπν. (Μεσσ.)

ἀγιανάκι τό, Ἡπ. *ἄγιανάκι* Ἡπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀγιάνης*.

Τὸ φυτὸν *ἀγιάνης*, ὁ ἰδ.

[**]

ἀγι - Ἀνάργυροι οἱ, σύνηθ. *ἀγι - Ἀναργύρ* Λέσβ. *ἀγι - Ἀνάργυροι* Κύπρ. *αἶ - Ἀνάργυροι* Θράκ. Παξ. κ. ἄ. *ἀγι - Ἀνάργυρα* τά, Καππ. (Σιλ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἄγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Ἀνάργυροι*.

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς ἐορταζόμενοι τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ 1ην Ἰουλίου ἐνθ' ἄν.: Γνωμ. *Ὅλοι οἱ Ἕλληνες γεορτάζουν τῶν ἀγίων - Ἀναργύρων* (λογοπ. «ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες πένητες ὄντες πρέπει νὰ ὀνομάζωνται Ἀνάργυροι καὶ νὰ ἄγωσιν ἄρα ὡς ὀνομαστικὴν ἐορτὴν τῶν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων» ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,214) Πελοπν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ.

ἀγιάνης ὁ, Ἡπ. Ἰόνιοι Νῆσ. *ἀγιάνης* Ἡπ. — ΠΓεννάδ. 300 *ἀγιάν'ς* Μακεδ. (Βέρ.)

